

1914-11-16

AFSENDER

Kristian Zahrtmann

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 140 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Heer Skovgaard.

Konrad Skovgaard
16. 11 1914

Mine kære Ulemme til eder, min Tak for
dit Brev, for den utvirkende smukke Mindelse.
Og over Sinneren, min Tak for den gode Fiske
af Malmen. Jeg var saa uventetlig glad over
Ederes Brev, ved jeg ikke for snart naar hede om
et lignende. Tobaksrig skal jeg snart forske
for, og jeg tror ogsaa springe Frøken Henriques
Anmodning over. Jeg gaar ikke ud mere, saa
jeg naar de at jeg mine Venner til mig. Fra
Vejde har jeg et laust kort, lidt rødt Brev.
Det er vel som hos mig dioskaster den tages
af skind. Kan vel en Brev give mig en
God Thorvaldsens Museum angaa, saa kan
det Sketue gøre mig forældelig om. I sin
Tid arbejdede jeg med Søren hos Melldahl
Fiskelens Bissen etc., og fik de mest koster
Lise Søren. Det var i Slutningen af 80'erne og
højt senere. Da det bestemtes, at Christy skulde
de genopføres, troede jeg det skulde kunne gøres
for at Byen forvandlede alle Marmorer dertil og
at Giben igen bragte dem ind i de gamle Mar-

morsplantes. Meldede vi ganske uventligt at a-
bide os, da han store erinde: hvad vil du,
Jeg er elken Thorvaldson som i. Og Vilhelms
Risen var sin milde Sam for Livet end
er ikke duved E. Hvad saa var de unge Piller
hugge at leve af. Han fortalte altid hvor
muskeligt det var at hugge, men vilde aldrig
ikke miste sig fra hvad Thorvaldson havde
talt og hvor fattig Danmarks Kunst gjorde, naar
for Allerhyggeligste hode der forrøgetes. Og mit
Argument, at Slottets iestruende Dekoration kun
de gøres for en Million niende, naar der
i hoi Sal blot anbragtes en Statue havde
ingen Vægt. En Aften talte i med Thorvald for-
giveness domme, men heller ikke han var med for
den Sag.

Saa var i for gammel og kvorsomt nok, saa
tog Frølich og Niels fat, vilde kaste sig ned,
men duede nu ikke mere. Derimod var en
af mine Elver, Sofus Tanneberg og Tanneberg,
tagt fat flere Gange og med den rolige og
hensynsfulde Energi, der er ham saa egen stannet

hvor han ene arbejder for Sagen og kan
troos Hogen sætte al Egoismen fuldstæn-
digh tilside. Kan jeg ogsaa med mine
Besøgers nogle enkelte Forbudsord ind-
føre. Mig synes, at han kunde i velge
ind blande sig. Jeg var jo tro at det
er vanskeligt at være en Thorvaldsen
og det er muligt, at j. tager noget fejl
i min Vurdering af hans vældige Evner.
Du forsvær j. ikke mere en Klats som
j. har gjort, men gennem hele mit Liv
har han slakt som den beføjede
herkjenner og j. har læst meget af ham.

Du skriver, at Værkerne ikke er godt
indrettede til at se hans Statuer i. Det
kan godt være, du har Ret, men mon de
alligevel dyt Færd i Rummet ikke er
den allerværste Hindring i Lysets Spil
Jeg har en stor Fjende til Hindebille
som Arkitekt at j. ikke er over at

Komme mig for stærke Anker med ham.
Syner at Mennesket både i et Anlæg, i
et Gode og i et Dugde høres til de aller-
bedste Ting vi har i Arkitekter. Naar, i tænke
det jo godt fra 56 udspre i sine forskellige
stærke Farver, som i en del mange udsprede
en hoven der ikke kunde den. Jeg vilde Tro,
at naar det var det Levede, vilde Gids de
stor, som nu Marmorstatuerne står og som Væ-
ggen ikke var en godt arbejde, at som vilde
den igen komme noget af det episke de
som vi nu har fjernet blot fra den som de kun-
ge kunde som Trost at Lev af.

Den synes vel nok, at i en for overvælden-
de og det er vist også overflødig at komme
op paa denne Kæphest som i en bide og
med mere virkelig Enthusiasme da vi cykle
i 84. Nu stiller der sig mere afslappet og
sig har læst at alt det Gode, i den gang varke
de for Kunst og Dæd, at man, eller i alle
i man give Afkald. Man ønskede dyktige og
nu som det Kiv, Kiv og Minen over længe
mere end Europæer.

Eders kære Kiste-Taknemmelighed

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 146 Nr. 17